

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Συνδρομή } *Ετησ. Δρ. 4
 } *Εξωτ. > 7

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ ΔΙΑ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΚΟΠΟΝ

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ
ΛΕΠΤΑ 25

ΕΤΟΣ Γ'—ΑΡΙΘ. 7

1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1919

ΑΘΗΝΑΙ, Ὀδὸς Νίκης 11—Ἀρεθ. τηλ. 9-97

ΤΟ ΠΕΝΘΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΣΦΑΓΗ ΑΪΔΙΝΙΟΥ

Ἐξακολουθητικῶς καταφθάνουσιν εἰς τὸ Κέντρον πανταχόθεν τὰ συλλυπητήρια διὰ τὸ φρικτὸν τουρκικὸν ἀνοσιούργημα τῆς σφαγῆς τοῦ Ἐφόρου, ἀρχηγῶν καὶ προσκόπων Ἀϊδινίου.

Καὶ ὁ Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῶν Ἀγγλων Προσκόπων Στρατηγὸς Σέρ Μπάδεν Πάουελ δι' ἐπιστολῆς πλήρους συμπιθητικῶν ἐκφράσεων συνελυπήθη τὸ Σῶμα καὶ δι' ἡμερησίας διαταγῆς ἀνεκοίνωσε τὸ φοβερὸν γεγονός τῆς σφαγῆς εἰς τὰς διαφόρους Προσκοπικὰς Περιφερείας τῆς Μεγάλης Βρετανίας.

Πρὸς τὸν εὐγενῆ Στρατηγὸν τὸ Σῶμα τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων ἀπέστειλε θερμὰ εὐχαριστίας. Αἱ δὲ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες εἰς ἄρθρα ὑπὸ τὰς ἐπιγραφάς. «Οἱ Πρόσκοποι ἀποθνήσκουν διὰ τὴν Ἑλλάδα», «Οἱ Τούρκοι σφάζουν Προσκόπους», «Πρόσβολαι τῶν Τούρκων ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ», «Ἡ δολοφονία τῶν Προσκόπων» στηλιτεύουσι διὰ δριμείας γλώσσης τὸ διαπραχθὲν μέγα κακούργημα ὑπὸ τῶν τούρκων ἐπιδρομέων.

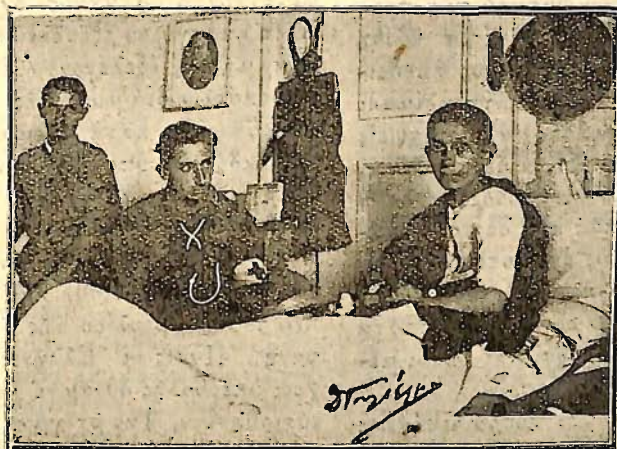
Ὁ Στρατηγὸς Σέρ Μπάδεν Πάουελ ἀπέστειλεν ὡσαύτως ἐπιστολὴν πρὸς τὸν ἐν Λονδίῳ Πρεσβυτὴν κ. Κακλαμάνον, διαβιβάζων πρὸς αὐτὸν τὴν δόψυχον συμπάθειαν τῶν Προσκόπων τῆς Μεγάλης

Βρετανίας διὰ τὸ διαπραχθὲν ἔγκλημα κατὰ τοῦ Πολιτισμοῦ καὶ κατὰ τῆς ἀνὰ τὸν Κόσμον ἐξηπλωμένης Προσκοπικῆς συναδελφότητος. Τὸ ἔγκλημα τοῦτο, ἐπιλέγει ὁ μέγας Πρόσκοπος Στρατηγός, πληροὶ αὐτὸν φρίκης, θέλει δὲ τοῦτο ἀσκήσει πολλὴν τὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν μελλόντων πολιτῶν πάσης πεπολιτισμένης χώρας, οἱ ὅποιοι θ' ἀναμνησκονται μετὰ πικρίας τοὺς τούρκους καὶ τοὺς ὀδηγούς των γερμανοὺς ἐπὶ μακρὸν χρόνον.

* * *

Συμφώνως πρὸς τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καθ' ἣν πλὴν ἄλλων ἐψηφίσθη ἡ διὰ προσκοπικοῦ ἐράνου ἀνέγερσις ἀναμνηστικῆς στήλης τῆς ἡρωϊκῆς θυσίας τοῦ Τοπικοῦ Ἐφόρου Ἀϊδινίου Νίκου Ἀυγερίδου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ θανατωθέντων μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀρχηγῶν καὶ προσκόπων ἐν περιόπτῳ χώρῳ τῆς ἔδρας τοῦ Σώματος, ἤρχεισεν ἡ σχετι-

κὴ κίνησις δι' ὠραίας ἐπιστολῆς μετὰ εἰσφορᾶς δραχ. 320 τῆς τοσαύτην ἐθνικὴν δρᾶσιν ἐπιδεικνυούσης καθ' ὅλας τὰς δυσχερεῖς τῆς Πατρίδος περιστάσεις καὶ ἀκαταπονήτως ἐργαζομένης Κυρίας Ραλλοῦς Κυριαίδου.

Ἐξαντληθέντος τοῦ φύλλου ἐν ᾧ ἐδημοσιεύθη ἡ εἰκὼν τοῦ Τραυματίου Προσκόπου Ἀϊδινίου Ὑπενωμοτάρχου Χατζημηκὲ ἀναδημοσιεύομεν αὐτήν.

Λαβόντες τὸν ἀκριβῆ κατάλογον τῶν ἀγρίως σφαγέντων ἐν Ἀϊδινίῳ ὑπὸ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ Προσκόπων δημοσιεύομεν αὐτὸν ἵνα οἱ ἀπανταχοῦ Ἑλληνες Πρόσκοποι μάθωσι τὰ ὄνόματα τῶν ἡρωϊκῶν συναδέλων των, ἔχωσιν αὐτοὺς ὡς ὑπόδειγμα καὶ τηρῶσι αἰώνιαν τὴν μνήμην αὐτῶν.

Νίκος Σ. Ἀυγερίδης Τοπικὸς Ἐφορὸς, Ἐπαμεινώνδας Ἀναστασιάδης καὶ Μιχαήλ.

Τσοχατζής μέλη Τοπικής Ἐπιτροπῆς, Μίνως Βεϊνόγλου Ἀρχηγός Β' Ομάδος, Αἰμίλιος Παπαδόπουλος Ἀρχηγός Γ' Ομάδος.

Π Ρ Ο Σ Κ Ο Π Ο Ι

Δημοσθ. Σακελλαρίδης, Κωνστ. Ἀνδρεάδης, Μάνθος Τσοχατζής, Ἐμμαν. Μαρινάκης, Δημ. Πρωτοψάλτης, Κυρ. Μανθόπουλος, Κωνστ. Νομικός, Δημ. Κουγιουμτζής, Γεώργιος Νικητόπουλος, Πλάτων Σαμιωτάκης, Γεώργιος Ἰωάννου, Ἰωάννης Ἀβραάμ, Εὐστάθιος Χριστοδούλου, Χρυσοστ. Κινάτας, Βασίλ. Ἰωάννου, Γεώργ. Θεοδώρου, Ἡρακλῆς Ἀντωνίου, Ἡρακλῆς Ἰωάννου, Εὐδόκιμος Μιναρεδζόγλου, Νίκος Μιναρεδζόγλου, Θεοδόσιος Μιναρεδζόγλου, Δήμος Ἀραδούκς, Γ. Καραγιαννόπουλος, Δήμος Καραμαούνας, Γεώργιος Παναγῆς.

ΣΤΗΛΗ ΑΡΧΗΓΩΝ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον τῆς « Ζωῆς τῶν Προσκόπων » ὁ ἑφεδρος Ἀρχηγὸς καὶ Ἀρχηγὸς τῶν Προσκόπων Κερκύρας κ. Κόντης ἔθεξεν ἐν ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ζητήματα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ἀπασχολήσουν τὸν Ἑλληνικὸν Προσκοπισμὸν τοῦ ἐθισμού τῶν προσκόπων εἰς τὴν αὐτοδιοίκησιν. Πόση σημασία εἰσέθη ἀλλαχοῦ εἰς τὸν θεσμὸν τῆς αὐτοδιοικήσεως ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ ἐν εὐρυτάτῃ κλίμακι ὅχι μόνον εἰς τὰς προσκοπικὰς ομάδας ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὰ τὰ σχολεῖα, ὡς ἐν Ἀμερικῇ. Εἶναι δὲ προφανές, ὅτι καμμία ομάδα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προοδεύῃ, ὅταν ὁ Ἀρχηγὸς κυβερνᾷ ἀπολυταρχικῶς καὶ δὲν συνεργάζεται μετὰ τοὺς ὑπαρχηγούς καὶ τοὺς ἐνωμοτάρχας τοῦ, οἵτινες ἀναμφισβητῶς μετὰ πολὺ περισσότερον ζῆλον ἐργάζονται, ὅταν γνωρίζουν, ὅτι δὲν εἶναι νευρόσπαστα εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀρχηγοῦ ἀλλ' ἔχουσι καὶ οὔτοι μέρος ἐνεργὸν ἐν τῇ διοικήσει τῆς ομάδος των.

Ἐνθερμος θιασώτης τῆς ἰδέας τῆς αὐτοδιοικήσεως εἰσήγαγον αὐτὴν ἐν Κύπρῳ μετὰ πολὺ εὐχάριστα ἰποτελέσματα. Τὸ συμβούλιον τῶν ἐνωμοτάρχων ἐν Κύπρῳ ἐνήργει ὑπὸ δύο ἰδιότητας α') ὡς Συμβούλιον Διοικητικὸν καὶ β') ὡς Συμβούλιον Τιμῆς.

ὑπὸ τὴν πρώτην αὐτοῦ ἰδιότητα ἀνεζήτησε καὶ ἐλάμβανεν ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν σπουδαιοτέρων ὑπηρεσιακῶν ζητημάτων. Κατήρτιζε τῇ ὑποδείξει πάντως τοῦ Προεδρεύοντος Ἀρχηγοῦ τὰ προγράμματα τῶν ἐκδρομῶν, τῆς διοργανώσεως πρ. ἐπιδείξεων καὶ ἀσκήσεων, τῆς παραστάσεως θην. δραμάτων κ.λ.π. κρατουμένων πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων καὶ τῶν λαμβανόμενων ἀποφάσεων. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ὅχι μόνον οἱ ἐνωμοτάρχαι ἠτκοῦντο εἰς τὸ κοσμίως συζητεῖν καὶ ὑποστηρίζειν τὰς ἰδίας γνώμας ἀλλὰ καὶ διετέλουν τελείως ἐνήμεροι τῶν προγραμμάτων τῶν ἐκδρομῶν καὶ τῶν λεπτομερειῶν τῶν ἀσκήσεων, ὥστε ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν νὰ καθίσταται εὐλογωτάτη ἐκάστου

ἐνωμοτάρχου παρέχοντος τὰς ἀναγκαίαις ὁδηγίας εἰς τὴν ἐνωμοτίαν του. Ὡς ἐκ τῆς ἐγγυτέρας δὲ ἐπαφῆς τῶν ἐνωμοτάρχων μετὰ τῶν προσκόπων καθίσταντο οἱ ἀπαραίτητοι διὰ τὸν Ἀρχηγὸν σύμβουλοι καὶ συνεργάται ἐν τῇ διοικήσει τῆς ομάδος.

ὑπὸ τὴν δευτέραν αὐτοῦ ἰδιότητα τὸ συμβούλιον συνήρχετο ὡς δικαστήριον συνεδριάζον ἐκτάκτως πρὸς ἐκδικασιν διαφόρων παραπτώματων. Τοῦ Συμβουλίου μετέσχον ὁ Ἀρχηγὸς ἔχων ψῆφον συμβουλευτικὴν. Χρῆς κατηγοροῦ ἐξετέλει ὁ ὑπαρχηγός. Πρόεδρος καὶ Γραμματεὺς ἐξελέγοντο ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους ὑπὸ τῶν Προσκόπων διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας. Αἱ ἀποφάσεις ἐλαμβάνοντο κατὰ πλειοψηφίαν ὑποβαλλόμεναι πρὸ τῆς ἐκδόσεως ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ἀρχηγοῦ. Πορετήρησε δὲ, ὅτι τοσαύτην ἐπίδρασιν ἐξήσκει ἐπὶ τῶν προσκόπων ἡ παράπομπή αὐτῶν εἰς τὸ Δικαστήριον ὥστε σχεδὸν οὐδέποτε ἐν τῷ μέλλοντι παρίστατο ἀνάγκη νὰ ἐμφανισθῇ καὶ πάλιν τὸ ἴδιον πρόσωπον πρὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Τιμῆς. Καὶ ὁ λόγος εἶναι προφανής. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες χομεν ἀνεπτυγμένας μέχρῃς ὑπερβολῆς δύνამαι νὰ εἶπω τὴν φιλοτιμίαν καὶ εὐαισθησίαν, τὴν στιγμὴν δὲ κατὰ τὴν ὁποίαν παρεπέμπετο τις ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Τιμῆς διὰ νὰ δώτῃ λόγον τοῦ παραπτώματός του ἠσθάνετο θιγομένην τὴν φιλοτιμίαν του καὶ αὐτὸ ἤκει νὰ τὸν κάμῃ, ὥστε εἰς τὸ μέλλον νὰ μὴ παρέχῃ ἀφορμὴν παραπόνου.

Ἐπίσης εἰς πρόσκοπον ἦτο ἀναριθμητὴ καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ ταμείου καὶ ἡ κράτησις τῶν σχετικῶν λησμών. Ἐκάστου ἐνωμοτάρχου εἰσπράττοντος τὰς ἐβδομαδιαίας καταβολὰς τῆς ἐνωμοτίας του καὶ διεβιβάζοντο αὐταὶ εἰς τὸν Κεντρικὸν Ταμῖαν. Ἐπὶ τέσσαρα δὲ ἔτη καθ' ἃ εἶχον τὴν τιμὴν νὰ διατελῶ Ἐφορος καὶ Ἀρχηγὸς Προσκόπων ἐν Κύπρῳ δύνამαι νὰ βεβαιώσω, ὅτι οἱ ἐκάστοτε ταμίαι ἐξετέλουν μετὰ τοιαύτης εὐσυνειδησίας καὶ ἀκριβείας τὰ καθήκονσά των, ὥστε οὐδέποτε ἐσημειώθη τὸ μικρότερον λάθος.

Ἐπίσης εἰς τριμελῆ ἐπιτροπεῖαν ἐκ Προσκόπων εἶχα ἀναθέσει τὴν ἀνά πᾶσαν ἐκδρομὴν διοργανώσιν

φιλολογικῶν ἑορτῶν καθ' ἃς ἀπηγγέλλοντο ποιήματα, ἐψάλλοντο ἔθν. ἄσματα, ἐγίνοντο ομιλίες ἐκ μέρους ἀξιοματούχων τῆς ομάδος κλ. πράγματα, τὰ ὁποῖα συνετέλουν ὄχι μόνον εἰς τὴν ψυχικὴν τέρψιν ἀλλὰ καὶ τὸν φρονιματισμὸν τῶν Προσκόπων. Ἡτε διοργανώσεις καὶ ἡ διεξαγωγή αὐτῶν ἦτο ἀνατεθημένη εἰς τοὺς Προσκόπους τοῦ Ἀρχηγοῦ μόνον ἐπιβλέποντος αὐτούς.

Αὐτὸν τὸν τρόπον τῆς αὐτοδιοικήσεως εἶχον εἰσαγάγει ἐγὼ ἐν Κύπρῳ. Ὁ κ. Κόντης ὅμως ἐκτὸς τῆς στενῆς συνεργασίας Ἀρχηγοῦ καὶ Συμβουλίου τῶν

ἐνωμοταρχῶν εἰσηγείται εἰς τὴν αὐτοελεῖν ἐργασίαν ἐκάστης ἐνωμοτίας. Ὁ τρόπος αὐτὸς μὲν φαίνεται ὀλίγον πολυηρός, διότι ὁ ἐνωμοτάρχης λόγω τῆς ἡλικίας του βεβαίως δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντάβῃ τὰς εὐθύναι, τὰς ὁποίας πάντως συνεπάγεται ἡ αὐτοτελής διοίκησις τῆς ἐνωμοτίας. Εἶναι δὲ ζήτημα κατὰ πόσον οἱ γονεῖς θὰ ἐνεπιστεύοντο τὰ τέκνα τῶν εἰς τοὺς ἐνωμοτάρχας ἀνεῦ τῆς ἐπιβλέψεως Ἀρχηγοῦ.

Ἐν πάσει περιπτώσει ὁ κ. Κόντης εἶναι ἄξιος θεσμῶν εὐχαριστιῶν, διότι ἀνεκίνησε ἕνα τόσον σοβαρὸν ἐνδιαφέρον ζήτημα.

Λουῖζος Φιλίππου

ΚΙΝΗΣΙΣ Σ. Ε. Π.

ΑΘΗΝΑΙ

Κατὰ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον παρελθόντος ἐπερματίσθησαν αἱ στρατοπεδεύσεις τῶν ομάδων Ἀθηνῶν καὶ ἐπληθύνθησαν ζωηροὶ καὶ ἠλιοκαμμένοι οἱ πρόσκοποι μὲ τοὺς ἀρχηγούς των. Αἱ διαρκέστεραι στρατοπεδεύσεις ἦταν τῶν ομάδων 2ας, 3ης καὶ 10ης εἰς τὸ θερινὸν στρατόπεδον τῶν Ναυτοπροσκόπων τοῦ Ναυάρχου Κλίφτον Μπράουν ἐν Βούλᾳ. Ἡ 2α καὶ 10η παρέμειναν ὑπὸ τοὺς ἀρχηγούς των Σ. Ζαχοριανὸν καὶ Φ. Πόππαρην ἐπὶ ὀκταήμερον, ἡ δὲ 3η ἐπὶ εἴκοσι δύο ἡμέρας ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν της κ. Ἡσαΐου ἐκτελέτασα τὴν δευτέραν θερινὴν στρατοπεδεύσιν. Ἡ 9η Ὀμάδα περιωρίσθη κατὰ τὸν μῆνα Αὐγούστου εἰς ἡμερησίαις ἐκδρομαῖς κατὰ Κυριακὴν εἰς Ναύσταθμον ὑπὸ τὸν ὑπαρχηγὸν Γ. Βλάχον, αἱ δὲ λοιπαὶ εἰς ἡμερησίας ὡσαύτως ἐκδρομαῖς εἰς τὰ περίχωρα. Κατὰ τὰς ἐκδρομαῖς ταύτας καὶ τὰς στρατοπεδεύσεις ἐξετελέσθη σύντομος προσκοπικὴ ἐργασία καὶ διδασκαλία, τὴν ὁποίαν παρεκολούθησε δι' ἐπανειλημμένων ἐπιτοπίων μεταβάσεων ὁ κ. Γενικὸς Ἐφορος.

ΣΜΥΡΝΗ

Ἐν Σμύρνῃ καὶ κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα περιωρίσθη ἡ ὑπηρεσία τῶν προσκόπων εἰς τὸ Λιμενερχεῖον καὶ τὸ Ἀγγλικὸν Στρατηγεῖον, οἱ ἀνεῦ δὲ ὑπηρεσίας πρόσκοποι ἠρκέσθησαν εἰς διαφορὰς ἐκδρομαῖς πρὸς ἐνθάρρυνσιν τοῦ Προσκοπικοῦ Ἐργου καὶ ἀνταλλαγὰς ἐπισκέψεων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν.

Τελευταία μεγάλη ἐκδρομὴ σφεθείσα ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας ἐγένετο τῶν ομάδων Σμύρνης εἰς Βουρλά τὴν 18 Αὐγούστου.

Τὸ ταχύπλοον ἀτμόπλοον «Ἰωνία» ἐντὸς μιᾶς ὥρας καὶ 15 λεπτῶν ἀπὸ τοῦ ἀπόπλου του ἠγκυροβόλησεν εἰς Σιάλαν Βουρλῶν φέρον ἐπ' αὐτοῦ ὑπὲρ 100 πρόσκοπους μετὰ 9 ἀρχηγῶν τῶν διαφορῶν ομάδων, τῆς Μουσικῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρχηνοτραφεῖου, ἧτις εἶναι ἡ Μουσικὴ τοῦ Σώματος, τοῦ Ἐφόρου κ. Δάλλας τῶν μελῶν τῆς Περιφερείας τῆς Ἐπιτροπῆς κ. κ. Α.

Ἀθηνογένοιο, Γ. Παπαδημητρίου, Τ. Ἀναστασιάδου καὶ Κ. Καρῆρ τῶν μελῶν τοῦ Τ. Π. Σ. Περαιῆς κ. Σ. Βεῖνόγλου καὶ Ι. Φατσέζ καὶ πολλῶν ἄλλων φίλων τοῦ Προσκοπισμοῦ.

Ἐκεῖ ἐγένοντο δεκτοὶ ὑπὸ τοῦ Τοπικοῦ Ἐφόρου Βουρλῶν κ. Μαρίνου Χ' Μιχαήλ ἠγουμένου τῆς ομάδος τῶν Προσκόπων Βουρλῶν, ἐκεῖθεν δὲ περὶ τὴν νῆσον ὄλοι εἰς τὴν πόλιν ἐξῶθεν τῆς ὁποίας πᾶσαι αἱ ὀμάδες, ἦτοι τῶν Βουρλῶν, τῆς Μουσικῆς τῶν ὀρφανῶν, τοῦ Κορδελιοῦ, τοῦ Γκιῶς-Τεπέ, τοῦ Λυκεῖου Ἀρζῶνη, καὶ μιᾶς μικτῆς, ἀπαρτισθείσης ἐκ προσκόπων διαφορῶν ομάδων, συνταχθεῖσαι ἀπετέλεσαν μεγαλοπρεπῆ ἀληθῶς παράταξιν, ἧτις ἀπετέλεσεν ὄντως πρωτοφανῆς δὲ τῶν Βουρλιώτικων ἐπιβάλλον θέαμα, οἷτινες μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐχειροκρότουν καὶ ἔραινον δι' ἀθέων τοὺς Προσκόπους, παρελαύνοντας διὰ τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν κ. Γ. Μυλωνᾶν.

Οἱ ἐκδρομεῖς κατὰ πρῶτον ἐπετεκλήθησαν τὸν κ. Φρούραρχον Βουρλῶν γενόμενοι φιλοφρονέστατα δεκτοί, μετ' ὃ διηυθύνθησαν εἰς τὴν Λέσχην ἔνθα προσήλθεν ὁ κ. Φρούραρχος, τὰ μέλη τοῦ Προσκοπικοῦ Συνδέσμου Βουρλῶν, ὁ λιμενάρχης Σμύρνης κ. Σκουρόπουλος, ὁ Κυβερνήτης τῆς «Ἀρεθούσης» καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐκ τῆς Κοινωνίας τῶν Βουρλῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ὁ Τ. Ε. Βουρλῶν κ. Μαρίνος Χ' Μιχαήλ δι' ὥραιās προσφωνήσεως ἐχειρέτισε τοὺς Σμυρναίους πρόσκοπους, εἰς τοῦτον δ' ἀπήντησεν ἐνθουσιωδῶς ὁ Περιφερειακὸς Ἐφορος Σμύρνης κ. Δάλλας, ἀφοῦ δὲ προσεφέρθησαν διάφορα ἀναψυκτικὰ παρετέθη εἰς τοὺς πρόσκοπους γεῦμα.

Τὴν 4ην μ. μ. ἐν τῇ λέσχῃ προσελθὼν ἐπεσκέφθη τοὺς Πρόσκόπους ὁ Ἑλληνοκαίμακαμης Βουρλῶν, γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ σεβ. Μητροπολίτου μας, ὅστις ἠπυθύνει πρὸς αὐτοὺς ὀλίγα, ἀλλὰ σφαιρονέστατα λόγια χαιρετίσας αὐτοὺς ἐκ μέρους τῆς πόλεως.

Περὶ τὴν 5ην μ. μ. κατῆλθον εἰς τὴν Σιάλαν καὶ ἐπεβίβασθησαν τοῦ ἀτμοπλοίου, ὅπερ μετέφερεν αὐτοὺς περὶ τὴν 8 1/2 μ. μ. ὥραν εἰς Σμύρνην, καταγοητευμένου ἐκ τῆς ἀλησιμονήτου αὐτῆς ἐκδρομῆς καὶ τῆς ὄλης ἀδελφικῆς δεξιώσεως τῶν Βουρλιωτῶν.

Ἦδη μὲ τὴν ἐπανάληψιν τῶν σχολικῶν μαθημάτων τῆς χειμερινῆς περιόδου θέλουσιν ἀναγκαστικῶς περιορισθῆ εἰς τὸ ἐλάχιστον καὶ διάφοροι ἐκδρομαὶ ἀναψυχῆς τῶν ομάδων καὶ θέλει ἐπεκταθῆ περισσότερο ἢ καθαρῶς προσκοπικὴ διδασκαλία.

ΒΟΛΟΣ

Αἱ ομάδες Βόλου κινουῦνται καὶ ἐργάζονται ὑπὸ τὸν ἀκάματον Ἐφορον κ. Μέρων. Ἡ προσκοπικὴ διδασκαλία, ἰδιαίτερος εἰς ἐκαστὴν τῶν τεσσάρων ομάδων, ἐκτελεῖται μετ' ἐπιμελείας ἐκδρομαὶ δὲ γενικαὶ ὄλων ἁμοῦ ὑπὸ τὸν κ. Ἐφορον, ἡ ομάδα δὲ ὑπὸ τὸν ἀρχηγόν της, γίνονται πολλάκι. Τελευταίως μίξις πολὺ διδακτικὴ τριήμερος ἐγένετο γενικὴ τῶν ομάδων εἰς Ἄγιον Λαυρέντιον. Ὑπὸ τὸ φέγγος τῆς σελήνης ἀνεχώρησαν τὴν 14ην Αὐγούστου περὶ τὴν 2ην τῆς πρωίας καὶ παρέμειναν εἰς τὸ σχολεῖον. Τὴν ἐπαύριον Πέμπτην διήλθον ἐν προσκοπικῇ ἐργασίᾳ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, τὴν δ' ἐσπέραν ἐξενίσθησαν εὐγενέστατα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος κ. Στέλλου, ὁ ὁποῖος παρέθηκεν αὐτοῖς καὶ δεῖπνον ἐξοχόν. Τὴν Παρασκευὴν διήλθον μὲ διάφορους ἀσκήσεις, παίγνια προσκοπικὰ καὶ σκοποβολὴν διὰ μαθηματικὸν ὄπλου, τὴν 5ην μ.μ. ἀνεχώρησαν καὶ τὴν 9ην τῆς ἐσπέρας ἔφθασαν εἰς Βόλον.

ΕΔΕΣΣΑ

Θαυμασίαν ὡσαύτως τριήμερον ἐκδρομὴν ἐξετέλεσαν τὴν 25, 26 καὶ 27 λήξαντες αἱ ομάδες Ἐδέσσης ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Τ. Ε. κ. Σ. Θελασσινοῦ εἰς τὴν ἔνδοξον καὶ ἱστορικὴν πόλιν τῶν Γενιτσῶν. Μέχρι Βεζδεκοπίου κατῆλθον σιδηροδρομικῶς, ἐκείθεν δὲ πεζῇ εἰς Γενιτσά, ὅπου ἐγένοντο δεκτοὶ μετὰ πολλῆς φιλοφροσύνης καὶ ἐγκαρδιότητος ἐκ μέρους τῶν Γενιτσιωτῶν συναδέλφων. Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν μετὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐπετεκέρθησαν ἐπισήμως τὸν ὑποδιοικητὴν κ. Κωνσταντίνου καὶ τὸν Δήμαρχον κ. Γ. Χ' Διμητρίου. Διοργανώθησαν ὑποδοχαί, ἐξεφωνήθησαν λόγοι πατριωτικοί, καὶ οἱ κάτοικοι ἐξεδήλωσαν ζωηρὰν τὴν χαρὰν τῶν ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει τῶν Ἐδεσσαίων. Ἐγένετο καὶ ἐπίσκεψις πρὸς τὸν Μουφτὴν τῆς ἐπαρχίας Σαχ-Ἀβδουλάχ διὰ νὰ τὸν συγχαρῶσιν ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τοῦ Βαϊραμίου. Οἱ πρόσκοποι ἔψαλαν θούρια πατριωτικὰ καὶ τὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον, ἐνῶ οἱ συρρεῦσαντες Τούρκοι ἐχαιρέτων ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ τοῦ Ἑλλ. Ἔθνους, ὁ δὲ Ἐφορος προσεφώνησε τοὺς Τούρκους συμπολίτας διὰ ὡραίας προσκαλιᾶς, εἰς ἣν ἀπήντησεν ὁ Μουφτὴς εὐχαριστῶν ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος. Τὴν τρίτην ἡμέραν συμφώνως μὲ τὸ πρόγραμμα τῆς ἐκδρομῆς ἐπανήλθον εἰς τὴν ἔδραν τῶν θαλεροὶ καὶ ἀκάματοι.

ΧΙΟΣ

Τελευταίως αἱ ομάδες τῆς πόλεως ἀπέκτησαν εὐχωρηροτάτην αἴθουσαν διὰ Λέσχην, παραχωρηθεῖσαν

εἰς αὐτοὺς εὐμενῶς ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος ἐπὶ τῆς ἐδοῦ Βενιζέλου. Ἡ Λέσχη αὕτη εὐπρεπισθεῖσα καταλλήλως ὑπὸ τῶν προσκόπων, ἐπλουτίσθη καὶ ὑπὸ ἐλαιογραφικῆς εἰκόνος τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου κ. Κ. Μελά, φιλοταχνηθείσης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Τ. Π. Σ καὶ Ἰδρυτοῦ Ἀρχηγοῦ κ. Α. Μπέιλη.

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα αἱ ομάδες αὐταὶ ἐξετέλεσαν, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Α. Μπέιλη, μεγάλην ἐκδρομὴν εἰς Βολισσὸν. Μετέσχον εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Μαρκέλλας καὶ ἐπανήλθον διὰ θαλάσσης. Μετὰ ταῦτα δὲ ἡ Ὀμάς τῶν Μικρασιατῶν μεταβάσα ἐστρατοπέδευσε ἐπὶ τριήμερον εἰς Λαφνῶνα.

Μρ.

Ο ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΚΟΥ ΒΙΟΥ

Ἡ Σπάρτη δύναται νὰ καυχᾶται, διότι μετὰ πάροδον τῶσων αἰῶνων εὐρέθη ἕνας ξένος νὰ μιμηθῆ τὸ παράδειγμα τῶν Σπαρτιατῶν καὶ ὁ ξένος αὐτὸς δὲν εἶναι ἄλλος εἰμὴ ὁ γνωστότατος φίλαθλος ἀντιπλοίαρχος κ. Ἐμπερτ, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν εὐτυχὴ ἔμπνευσιν νὰ εἰσαγάγῃ τὸν ἀθλητισμὸν καὶ εἰς τὰς γυναῖκας. Καὶ ἐγκτετέστησεν ἐν Δουβιλ τὴν πρώτην σχολὴν γυναικεῖου ἀθλητισμοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Παλαιστρα».

Ἡ σχολὴ αὕτη ὑπὸ τύπον Μονῆς κεῖται εἰς τὸ βᾶθος θαυμασίου πύρκου καὶ δέχεται μαθητριάς ἐσωτερικὰς καὶ ἐξωτερικὰς ἀπὸ ἡλικίας 17—25 ἐτῶν, αἵτινες προπαρασκευάζονται ὡς διδασκάλισσαι τῆς γυμναστικῆς. Ἐννοεῖται ὅτι αἱ μαθήτριάς αὐταὶ παρασκευάζουσι τὸ συσσίτιον μόναι τῶν καὶ γυμνάζονται ἐν ὑπαίθρῳ εἰς δρόμον, πῆδημα, δίσκον, σφαιροβολίαν, ἀκόντιον, χοροὺς καὶ ἄλλα, φέρουται ἀπλούστατον χιτῶνιον. Κατὰ δὲ τὰς ὥρας τῆς ἀναπαύσεως μελετοῦσιν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν μυθολογίαν. Ἴδου λοιπὸν ὅτι ἡ ἄσκησις τῶν Σπαρτιατῶν ἀναζει εἰς τὴν σύγχρονον «Παλαιστραν» τοῦ ἀντιπλοίαρχου κ. Ἐμπερτ.

4is Alex

ΜΑΖΥ ΜΕ ΤΟΥΣ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ ΕΙΣ ΣΑΛΑΜΙΝΑ

1 Σεπτεμβρίου 1919

Σήμερον Κυριακήν οί αποτελούντες τὸ Α΄ Σύστημα ὀμάδος Ναυτοπρόσκοποι 3. Ο. Ἀθηνῶν, πρόσκοποι καὶ μαθητεύμενοι ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ἐνθουσιώδους ἀρχηγοῦ κ. Ἡσαΐα, ἐπεχείρησαν ὡραίαν εἰς τὴν Σαλαμίνα ἐκδρομὴν, τὴν ὁποίαν εἶχον τὴν εὐτυχίαν νὰ παρακολουθήσω. Τὴν ἐκδρομὴν ἐτίμησεν ὁ ἀκατάπνητος Γενικὸς Γραμματεὺς καὶ προσώρινός Γ. Ε. τῶν Ἑλλήνων Πρόσκοπων, κ. Μίνδλερ, εἰς τὴν ἐνθεὸν Ἰηλον τοῦ ὁποῖου τόσα χρεωστεῖ ὁ Ἑλληνικὸς Πρόσκοπισμός. Εἰς τὰς ἑπτὰ τὸ πρωὶ ἐγένετο ἡ ἐξ Ἀθηνῶν ἀναχώρησις τῆς ὀμάδος, ἥτις ἀφῶ παρέστη εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἐν Πειραιεῖ, ἐπεβίβασθη τὴν 10ην περίπου πρωτὴν ἐπὶ τοῦ ταχυτάτου πλοίου τοῦ Π. Ν. «Μαρίνου Κοριαλένιου», τοῦ ὁποῖου ὁ Κυβερνήτης πολλὰς παρέσχεν εἰς ταύτην περιποιήσεις. Δροσερὰ ἡ θαλασσία αὔρα ἐφύσα καὶ τὸ βυκὸρι μας ὀλοταχῶς διέσχισε τὰ γαληνιαία νερά. Μετὰ πλοῦν ὀλίγων λεπτῶν ἐπλησιάσαμεν πρὸς τὴν μικρὰν νῆσον Ψυτάλλειαν, ὅπου ἄλλοτε διήλθε τὰς ἡμέρας τῆς ἐξορίας τοῦ ὀ δίκαιος Ἀριστείδης, ἀφήνοντας πρὸς τὰ δεξιὰ τὸ ἱστορικὸν Κερατσίνι. Παρὰ τὸν ὄρμον τοῦ Κερατσινίου συνηγήσαμεν τὴν θρυλικὴν μας ναυαρχίδα τὸν «Γ. Ἀβέρωφ», ἔτοιμον πρὸς ἀπόπλουν. Τὸ πλοῖον μας παραπλέει τὸ δοξασμένον θωρηκτὸν ἐπὶ τῆς πρύμνης τοῦ ὁποῖου ριπιζομένη ἀπὸ τὴν αὔραν τοῦ Σαρωνικοῦ ἐκυμάτιζεν ὑπερήφανος ἡ δοξασμένη σημαία του καὶ εἰσέρχεται πλέον εἰς τὰ ἀθάνατα στενὰ, εἰς τὰ ὁποῖα οἱ πρόγονοί μας κατήγαγον τὴν περίφημον ἐκείνην νίκην κατὰ τῆς βρβαρότητος. Μετ' ὀλίγα ἀκόμη λεπτά καὶ φαίνονται τὰ Ἀρμελίκια καὶ τὸ Πέραμα καὶ εἰς διάστημα ἡμισείας ἀπὸ τῆς ἐκκινήσεως ὥρας εὐρισκόμεθα εἰς τὴν Πολεμικὸν Νάυσταμον. Ὀλίγα ἀντιτοπιλλικά, τὰ ὑποβρύχια «Δελφίν» καὶ «Ξιφίας», τὰ Τουρκικὰ λάφυρα «Φουάτ» καὶ «Νικόπολις» καὶ τὸ θωρηκτὸν «Σπέτσαι» εἶναι τὰ μόνα πλοῖα ποῦ νυλοχοῦν ἐκεῖ σήμερον. Τὰ ἄλλα μας πολεμικὰ σταθμεύουν εἰς τὴν Σμύρνην καὶ τὴν Πόλιν τῶν ὀνείρων μας. Ἀνάμεσα ὀμως ἀπὸ τὰ μικρὰ σκάφη διακρίνεται ὀ ἱστορικὸς «Ἀρης» τοῦ Τσαμαδοῦ, κειμήλιον πολῦτιμον τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος.

Οἱ πρόσκοποι ἐστάθμευσαν ὑπὸ τὰ πευκκ εἰς γράφικὴν τόποθεσίαν ὅπου καὶ ἔλαβον τὴ γεῦμα των. Μετὰ μεσημβριάν οἱ μεγαλειότεροι ἐπεχείρησαν ἀνάβασιν βουνοῦ, ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποῖου ἐξετέλεσαν ἀμνηστικὴν ἀνάσθησιν μετὰ τὸν παραμείναντας εἰς τὸν καταυλισμὸν πρὸς ἄσκησιν. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν προσκοπικῶν πειγῶν περὶ τὸ δειλινόν, ἀφῶ

ἐπεσκέφθησαν, ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ ἀνακλύφαντος ἡμᾶς εἰς τὸν καταυλισμὸν μας ἐξαιρετικῶς εὐγενοῦς καὶ φιλοτίμου ἐνωμοτάρχου τῆς ὀμάδος «Ναυτοπρόσκοπων Ναυστάθμου» νεαροῦ Κεφαλάκη, ὀ ὁποῖος προσῆλθε πολῦτιμος ξεναγός, τὰ συνεργεῖα τοῦ Ναυστάθμου εἰς ἐν τῶν ὀποῖῶν σῶζεται καὶ ὀ «κέλις» τοῦ ναυάρχου Μιαούλη (1826), καὶ εἶτα τὸ θωρηκτὸν «Σπέτσαι» ἀνεχώρησαν περὶ τὴν 5ην μ. μ. διὰ τῆς «Σύρου» (Εὐκαιρίας) εἰς Πειραιᾶ τυχόντες θερμῶν περιποιήσεων ὑπὸ τοῦ Κυβερνήτου τῆς. Περὶ τὴν 6ην μ. μ. ἦσαν εἰς Ἀθήνας, διαλυθέντες εἰς τὸν Σταθμὸν τῆς Ὀμοιοῖας.

Ἡ ἐκδρομὴ ὑπῆρξεν ὀφ' ὀλας τὰς ἐπόψεις διδακτικὴ καὶ ὀφελιμωτάτη καὶ ἐνα μεγάλο εὐγε ὀφείλεται εἰς τε τὸν Ἀρχηγόν καὶ τὰ φιλότιμα παιδιὰ, ποῦ ἀπαρτίζουν τὰς ὀμάδας τοῦ Α΄ Συστήματος ὀμάδος Ἀθηνῶν.

Α. ΦΙΑΠΠΟΥ, Α. Πα.

ἈΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ἘΚΑΡΟΜΗΣ

ΝΥΧΤΙΕΣ ΣΤΟ ΥΠΑΙΘΡΟ

Ἐκπλωμένοι πάνω στὰ ξερὰ χορτάρια θαυμάζουμε τὴν ὀμορφιά τῆς νύχτας. Βραδύα μαγευτικὴ. Μόλις πρὸ δύο ὀρών εἶχε βασιλέψη τὸ ἄστρο τῆς ἡμέρας καὶ τώρα ὀ οὐρανός κατασπαρμένος μετὰ τὰ διαμαντένια τοῦ ἀστέρια μᾶς ἔδειχνε τὸ μεγαλεῖο τῆς φύσεως. Τὸ καινούριο φεγγαράκι κολλημένο στὸν οὐράνιο θόλο ἔμοιαζε σὰν φέτα πεπονιοῦ καὶ ἔρριχνε χαϊδευτικὰ πάνω στὰ πρόσωπά μας τὴς χλωμὲς ἀχτίνες του. Τριγύρω μας τὰ χόρτα μᾶς ἔδειχναν τὴν ἀγροτικὴ τους χάρι κι' ἡ αὔρα ἔπαιζε μετὰ τὰ φύλλα τῆς διπλανῆς ἔλῆς.

Παραδωμένοι ὀ καθένας στὴς σκέψεις του, σκεφτόμαστε τοῦς δικούς μας. Ρίχνοντας ὀμως μιὰ ματιὰ γύρω μας τοῦς ξεχνούσαμε ὀλους βλέποντας τὴν ὀμορφιά τῆς φύσεως.

Τὰ βουνὰ ἔκπλωμένα στὸν ὀρίζοντα, ὀ κόμπος ἀπλωμένος μπρὸς μας, ἡ θάλασσα μετὰ τὴς γλυκειῆς τῆς ἀπόπνοιας, ὀλ' αὐτὰ μᾶς ἔκαναν ν' ἀγαπᾶμε πιὸ πολὺ τὸ Πρόσκοπισμό, νὰ καταλάβουμε πόσο καλὸ μᾶς ἔκανε καὶ ν' ἀφοσιωθοῦμε σ' αὐτὸν μ' ὀλη μας τὴ καρδίᾳ.

Ἐαφνικὰ ἡ σάλπιγγα διέκοψε τὴς σκέψεις μας. μᾶς ἔλεγε πῶς ἔπρεπε νὰ παραδοθοῦμε στὴν ἀγκυλιὰ τοῦ Μορφῶος...

Μυτιλήνη 23-8-1919

ΠΑ. Α. ΚΟΥΤΡΕΛΛΗΣ
Πρ. 1. Ὀ Λέσβου

* * * * *

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΗ Ο ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

* * * * *

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΥΨΟΥΣ

Πόσον ύψος έχει ώρισμένον δένδρον δύνασαι νά εύρης και κατά τόν έξής τρόπον, πλὴν τῶν γνωστῶν τοῦ Ἐγκολπίου, Στήσε τὸν κοντόν σου και μέτρα τὴν σκιάν του, ὕστερα μέτρα τὴν σκιάν τοῦ δένδρου και τότε με ἀπλούστατον ἀριθμητικόν ὑπολογισμόν θά ἔχης ἀμέσως τὸ ὕψος τοῦ δένδρου. Δηλ. ἂν ὁ κοντός σου ὁ ὁποῖος γνωρίζεις ὅτι ἔχει π. χ. 2 μέτρα ὕψος, δεικνύει 1 μ. σκιάν και ἡ σκιά τοῦ δένδρου εἶναι 5 μ. ἔννοεῖς ἀμέσως, ὅτι τὸ δένδρον ἔχει 10 μ. ὕψος.

ΤΙΤΑΝΙΚΟΣ

Δὲν ὑπάρχει χειρότερο πρᾶγμα ἀπὸ τὸν πανικό γι' αὐτὸ πρέπει ὁ καθένας, ὅσο μπορεῖ, νά τὸν προλαμβάνη γιατί ἂν τὸ καλοσκεφθοῦμε ὁ πανικός δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ μία ἀνοησία. Συνήθως γίνεται ἀναστάσις διὰ τὸ τίποτε και φοβόμεσθε χωρὶς νά ὑπάρχη λόγος, φθάνει νά εὑρεθῇ ἕνας ἀνόητος γιὰ ν' ἀρχίσῃ νά φωνάζῃ και μεταδίδει ἀμέσως τὸν πανικό.

Ἐσὺ λοιπὸν ὁ Πρόσκοπος δὲν πρέπει νά φοβᾶσαι ποτὲ και στὸν μεγαλειότερο πανικό νά εὑρεθῇς νά ξεύρῃς πῶς θά προλάβῃς δυστύχηματα. Καὶ θά μοῦ πῆς: «Γιατί δὲν φοβοῦνται οἱ Πρόσκοποι; εἶναι τίποτε ὑπεράνθρωπα ὄντα;» — «Ὁχι, ἀλλὰ ἐσυνήθισαν νά σκέπτονται και ν' ἀντιλαμβάνονται μόνοι τους τὸ κάθε πρᾶγμα, και ἔπειτα τὴν νύχτα ποῦ ἐφύλαγαν σκοποὶ στὸ Στρατόπεδο ἐσυνήθισαν νά μὴ φοβοῦνται. Βέβαια στὴν ἀρχὴ δὲν ἦτο και τόσο εὐκολόν διότι ὁ παραμικρότερος θόρυβος, ἕνα τρίξιμο τῶν φύλλων, τοὺς ἐρόμαζε και ἐφηντάζοντο χίλια δύο και ἀλλὰ σιγά-σιγά ἐσυνήθισαν νά εἶναι ψύχραιμοι και νά μὴ παρασύρονται ἀπὸ τὰ νεῦρά τους, διότι ὁ φόβος δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ νεῦρα.

Σοῦ ἐπαναλαμβάνω λοιπὸν, ὅταν τύχῃς σὲ πανικό και εὑρεθῶν μαζί σου και ἄλλοι Πρόσκοποι πιαστήτε ὅλοι ἀπὸ τὰ χέρια και κάμετε μία ἀλυσίδα γιὰ νά ἐμποδίσετε τὸν κόσμον νά φύγῃ ὅλος μαζί και ν' κληλοπατηθοῦν, συγχρόνως δύο ἀπὸ σᾶς ἄς ψάξουν με ἡσυχία νά εὑρῶν ποῦ εἶναι ἡ ἐξοδὸς κινδύνου. Δὲν παραλείπω νά πῶ ὅτι σύμφωνα και με τὸ ρητό σας «Ἐσο εἰ τοῖμος» πρέπει μόλις πᾶτε σὲ μία συγκέντρωσι (θέστρο, κινηματογράφος κτλ.) ἡ πρώτη σας δουλειὰ νά κυττάζετε ποῦ εἶναι ἡ ἐξοδὸς κινδύνου και οἱ πυροσβέσται γιὰ νά τὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σᾶς ἐκ περιπτώσει δυστυχήματος ἢ πυρκαϊᾶς.

Εἰς τὸ ναυάγιον τοῦ Τιτανικοῦ θά εἶχαμε ἕκατοντάδας νιγμένων, ἀλλὰ ἀπεσοβήθη ὁ πανικός χάρις εἰς τὴν ἐτοιμότητα τοῦ διευθυντοῦ τῆς ὀρχήστρας, ὁ

ὁποῖος διέταξε τοὺς μουσικούς του νά παίξουν τὸν πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιθανάτιον ὕμνον, και ὅλοι τότε ἐλητηρόνησαν τὸν φόβον τους και ἤρχισαν νά ψάλλουν. Τοιούτοτρόπως ἠδυνήθησαν νά σωθῶσι μετὰ εἰς τὰς λέμβους και δὲν εἶχαμεν ὅσα θύματα κατ' ἀνάγκην θά εἶχαμεν πανικό.

Ὁ Διευθυντῆς αὐτοῦ τῆς Ὀρχήστρας ἦτο κατ' οὐσίαν Πρόσκοπος και με τὴν ἐτοιμότητά του ἔσωσε τόσον κόσμον. Μὴ λησμονεῖτε τὸ παράδειγμα τοῦ.

* * * * *

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΑΠΟΘΗΚΗΣ

Ζῶναι δερμάτινα ἐγχώρια	Δρ.	5.—
» Ἀγγλίας ἐκ πεπιεσμένου χόρτου	»	4.—
Παντελόνια serge ἐγχωρίου κατασκευῆς	»	14.50
Παντελόνια χειμερινὰ Ἀγγλίας Α'	»	13.—
Σουγιάρδες μονοί	»	4.—
Κορδόνια λευκά	»	0.80
Μανδύλια χρωματιστά	»	2.—
» τρίγωνα	»	1.50
Ἐποκάμνητα στρατιωτικὰ χωρὶς γιανὰ καὶ τσέπες	»	13.50
Κόλτσες	»	8.—
Ἀδιάρρηχα	»	8.50
Πηλίκια μαθητευομένων	»	6.25
Θῆκαι πελέκεων	»	2.—
Ταινίαι «εἶσο εἰ τοῖμος»	»	0.20
Σφαίραι flomber τὸ κυτίον	»	5.—
Σάκκοι ράχως	»	11.—
Ἐποστηρίγματα σάκκων	»	2.—
Παντελόνια θερινὰ	»	11.—
Ἐγκόλιον ἄρχηγού	»	1.—
» μαθητευομένου Β' τάξ.	»	0.30
«Πρόσκοπισμός»	»	0.25
Ἀσκήσεις Πεζ. Γυμνασίων	»	0.50
Ἐγκόλιον τοπογράφου	»	0.70
Ὀδηγίαι δι' Ἀρχηγούς	»	0.50
Γνώσεις Δοκίμου	»	0.10
Δελτία ταυτότητος	»	0.05
Βιβλία ἀναφορᾶς	»	1.35
Ἐποσῖμα θερινὸν ἢ ὑάρδα	»	4.—

ΣΗΜ. Παρακαλοῦνται οἱ παραγγέλλοντες νά γράφουν ἀπ' εὐθερίας πρὸς τὴν ἀποθήκην με καθαρὸ γραμμὴν ὑπογραφήν, στέλλοντας συγχρόνως και τὸ ἀντίτιμον τῶν εἰδῶν. Τὰ ταχυδρομικὰ βαρύνουν τὸν παραγγέλλοντα.

Ἄρθρον 7 Κανονισμοῦ. Ὁ εἰς τοὺς Πρόσκοπους πωλούμενος ἱματισμὸς και ἐξάρτησις ἀνήκουν εἰς αὐτοὺς ἐφ' ὅσον ἀνήκουν εἰς τὸ Σῶμα. Ἀμα τῇ παραίτησει ἢ διαγραφῇ αὐτῶν ὀφείλουσι νά ἐπιστρέψωσι ὅλα τὰ εἰς τὴν κατοχὴν των εὐρισκόμενα Πρόσκοπικὰ εἶδη, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως.

Τὰ εἶδη ταῦτα ἐκτιμῶνται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἀναλόγως τῆς φθορᾶς, ἣν ὑπέστησαν, και ἡ ἀξία αὐτῶν καταβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸν Πρόσκοπον.

Ἄρθρον 8. Ἀπαγορεύεται ἡ πώλησις ἢ δωρεὰ Πρόσκοπικῶν εἰδῶν εἰς οἰονδήποτε πρόσωπον μὴ ἀνήκον εἰς τὸ Σῶμα. Οἱ Ἀρχηγοί, Ἐπιθεωρηταὶ και Ἐφοροὶ εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν τήρησιν τῆς διατάξεως ταύτης ὁ δὲ Διευθυντῆς θά ἀπαιτῇ τὴν αὐστηροτάτην τιμωρίαν παντός παραβάτου, ἐπιζητῶν δὲ ἐν ἀνάγκῃ και τὴν διὰ τοῦ Νόμου καταδιώξιν αὐτοῦ.

ΦΡΑΝΣΕΖ ΧΟΔΓΚΣΩΝ ΜΠΑΙΡΝΕΤ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΛΟΡΔΟΣ ΦΟΝΤΛΡΟΎ

Μετάφρασις ἀπ' τὸ Ἀγγλικὸ ὑπὸ Δοῦ Alex

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Σὲ λίγο πού ἔφυγεν ὁ κ. Μόρντονι δὲν ἀπεκόμιζε μόνον τὸ γράμμα, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀρίστας ἐντυπώσεις περὶ τοῦ μέλλοντος νὰ διοικήσῃ τὸ Δέρενκουρ.

«Ὅταν ἔμειναν μόνοι, ὁ κόμης μὲ τὸν ἑγγονόν του, ὁ μικρὸς ἐπλησίασε καὶ ἐζήτησε τὴν ἄδεια νὰ ἐπισκεφθῇ τὴ Μαρμά του.

— Πρέπει νὰ πάω νὰ τῆς πῶ πόσα ὠραῖα πράγματα μοῦ ἐχαρίσατε, εἶπε.

— Θὰ πᾶς τώρα; Κι' ἐγὼ ἔλεγα νὰ κάνῃς τὸ πρῶτο μάθημα Ἰππασίας σήμερα.

— Μάθημα Ἰππασίας! ἀνέκραξεν ὁ Σάδρικ, μὲ τὸ μικρὸ ἀλογάκι πού εἶδα κάτω!

Ἄχ! τί ὠραῖα! Ἄλλὰ ὅς πάω νὰ ἰδῶ πρῶτα τὴν ἀγαπημένη μου. Ἐχω νὰ τὴν δῶ ἀπὸ χθές.

— Ὅπως θέλεις, ἀπήντησεν ὁ κόμης μὲ τόνον φωνῆς ξηρόν, κτύπησε τὸ κουδοῦνι καὶ πὲς νὰ ἐτοιμάσουν τὸ ἀμάξι.

— Σὲ λίγο ἢ πολυτελὴς ἀμαξα διήρχετο τὴν μεγάλην λεωφόρον, φέρουσα τὸν κόμητα καὶ τὸν μικρὸν λόρδον.

Πολλὰ καὶ ποικίλλαι σκέψεις ἀπησχόλουν τὸν νοῦν τοῦ κόμητος ἐνῶ ὁ μικρὸς ἐφλυαροῦσε διαρκῶς καὶ ἐδιηγεῖτο νόστιμα πράγματα. Ὑστερα ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα ἐξαπλώθηκε εἰς τὰ μαξιλάρια καὶ ἔμεινε γιὰ λίγο σκεπτικός.

— Σκέπτομαι, εἶπε σὲ λιγάκι, ὅτι εἶσθε ὁ καλλίτερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου. Κάνετε καλὰ σ' ὅλον τὸν κόσμον καὶ ἡ ἀγαπημένη μου λέγει, ὅτι δὲν ὑπάρχει ὠραιότερον πρᾶγμα στὸν κόσμον παρὰ νὰ εὐεργετῇ κανεὶς τοὺς ἄλλους.

Ὁ κόμης ἠσθάνετο ἐντροπὴν σὰν ἦκουε νὰ τὸν παρουσιάζουν ὑπὸ τόσον ὠραῖα χρώματα καὶ ὅσον ὁ μικρὸς ἐπροχώρει εἰς τὴν διήγησιν τόσον καὶ ὁ γηραιὸς ἀριστοκράτης ἐστενοχωρεῖτο.

— Ζεύρετε, ἐξηκολούθησεν ὁ μικρὸς, ὑπάρχουν μερικοὶ ἄνθρωποι πού ἔχουν πολὺ κακὴ ἰδέα γιὰ τοὺς κόμητας κι' ἕνας τέτοιος ἦταν καὶ ὁ κ. Χόμψ μὰ θὰ τοῦ γράψω καὶ θὰ τοῦ πῶ πόσο ἀπατάται.

— Τί θὰ τοῦ γράψῃς; ἠρώτησεν ὁ γέρον, πού ἐφαίνετο, ὅτι διεσκέδαξε πολὺ ἀπ' αὐτὸν τὸν διάλογον.

— Θὰ τοῦ πῶ, ὅτι εἶσθε ὁ καλλίτερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου καὶ δὲν συλλογιζέσθε παρὰ πῶς νὰ κάνετε καλὸ στὸς ἄλλους καὶ ὅτι ἅμα μεγαλώσω θὰ προσπαθῆσω νὰ σᾶς μοιάσω.

— Νὰ μοῦ μοιάσῃς!

— Ναί, ἂν μπορέσω δηλαδή.

Σὲ λίγο ἢ μεγαλοπρεπὴς ἀμαξα ἐστάθμευεν ἔξωθεν τῆς μικρᾶς ἐπαύλεως, ὅπου ἐκατοικοῦσεν ἡ Κα Ἐρολ.

Ὁ μικρὸς ἐσηκώθη χαρούμενος καὶ προσέφερε τὸ μαστοῦνι εἰς τὸν πάππον του ἔτοιμος νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ κατεβῇ.

— Ἐγὼ θὰ μείνω εἰς τὸ ἀμάξι, εἶπεν ὁ κόμης μὲ τόνον φωνῆς ξηρόν.

— Πῶς! δὲν θὰ ἔλθετε νὰ ἰδῆτε τὴν ἀγαπημένη μου; ἀνέκραξεν ὁ μικρὸς ἐκπληκτος.

— Ἡ «ἀγαπημένη σου» θὰ μὲ συγχωρήσῃ, καὶ ἐπρόσθεσε μὲ τόνον φωνῆς ἀπατόμου — κατέβα, τὸ ἀμάξι θὰ γυρίσῃ νὰ σὲ πάρῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Τὸ Μάθημα τῆς Ἰππασίας.

Τὸ ἄλλο πρωτὶ ἦτο Κυριακὴ καὶ ὁ μικρὸς λόρδος ἐπῆγεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν μὲ τὸν πάππον του. Ἐκάθησαν εἰς τὴν προσδιωρισμένην τιμητικὴν θέσιν των καὶ ὅταν ἐτελείωσεν ἡ λειτουργία ὅλο τὸ πλῆθος παρετάχθη διὰ νὰ τοὺς ἀνοίξῃ δίοδον.

— Πῶς σᾶς ἀγαποῦν! ἀνέκραξεν ὁ μικρὸς, καὶ πόσο εὐχαριστημένοι φαίνονται πού σᾶς βλέπουν!

— Χαιρέτισέ τους, ἀπήντησεν ὁ γηραιὸς κόμης, γιὰ σ' ἐνὰ εἶναι ὅλοι αὐταὶ αἱ ἐκδηλώσεις.

— Γιὰ μένα! καὶ ὁ μικρὸς ἐκπληκτος ἤρχισε νὰ χαιρετᾷ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ μὲ τὴν συνήθη καλωσύνην του ἐνῶ τὰ μάτια του ἔλαμπαν.

— Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς διαφυλάττῃ, μυλόρδε! ἠκούσθη αἴφνης μία γεροντικὴ φωνὴ ἀνάμεσα εἰς τὸ πλῆθος.

— Σᾶς εὐχαριστῶ, κυρία, ἀπήντησεν ὁ μικρὸς καὶ ὁ κόμης πού ἦκουσε τὸν διάλογον ἔσπευσε νὰ ἐπέμβῃ.

— Εἶναι ἡ γυναῖκα τοῦ Χίγκινς, εἶπε, καὶ θὰ θέλῃ βέβαια νὰ σ' εὐχαριστήσῃ γιὰ τὸ καλὸ πού τοὺς ἔκαμες.

— Ἄ! εἶναι ἡ Κα Χίγκινς! ἀνέκραξεν ὁ μικρὸς, χαίρω πολὺ πού σᾶς βλέπω. Πῶς εἶναι ὁ κύριός σας;

— Ἄχ! μυλόρδε, πῶς νὰ σᾶς ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου! Ἐσώσατε μία δλόκληρη οἰκογένεια ἀπὸ βέβαιο θάνατο...

— Μὰ ἐγὼ δὲν ἔκαμι τίποτε, διέκοψεν ὁ Σέδρικ, ἔγραφα μόνον τὸ γράμμα πού μοῦ καθυπηγόρευσεν ὁ παππούς μου, ὥστε αὐτὸν πρέπει νὰ εὐχαριστήσετε, εἶναι τόσον καλὸς μὲ ὅλον τὸν κόσμον!

Ἡ γραφα Χίγκινς τὸν ἐκύτταξε μὲ ἀπορίαν, Καλὸς μὲ ὅλον τὸν κόσμον ὁ κόμης; Δὲν ἐπαρίμενε ποτὲ ν' ἀκούσῃ παρόμοιο πρᾶγμα, διὰ τοῦτο δὲν ἀπήντησε τίποτε, ἀλλὰ ἠρέσθη εἰς τὸ νὰ εὐχαριστήσῃ καὶ πάλιν τὸν μικρὸν λόρδον ὁ ὁποῖος ἔσπευσε νὰ τὴν ἐρωτήσῃ.

— Πῶς εἶναι ὁ κύριός σας; Ὁ παππούς μου κι'

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κυρίους, κυρίους.

Κ. Καβ. Κέρκυραν. Τὸ περιοδικὸν ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι δεκαπενθήμερον καὶ κατὰ λάθος τυπογραφικὸν ἐγράφη ὅτι εἶναι μηνιαῖον. Τὰ γραμματόσημα ἐλήφθησαν.

— Κ. Στεφ. Κέρτεζη. Σᾶς ἐνεγράψαμεν ἀπὸ 1ης Ἰουλίου, τὰ φύλλα σᾶς ἐστάλησαν.

— Δημ. Κον. Κέρκυραν. Τὸ φύλλον σας στέλλεται τακτικά. Δὲν ἐλάβαμε τρεῖς συνδρομὰς, μόνον μίαν.

— Γ. Στεφ. Τ. Ε. Κερκύρας. Εἰς τὸν κ. Κόντην ἐστάλησαν ὅλα τὰ φύλλα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου, ἂν δὲν τὰ ἔλαβε ἄς μᾶς γράψῃ γιὰ νὰ ἐξετάσωμε εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον. Διὸ ποῖον Κίρκον μᾶς γράφετε ὅτι εὐρίσκεται εἰς Αὐλώνα. Ἔχουμεν δύο ὡς συνδρομητὰς.

— Μ. Μόρφ. Λάρισσαν. Ἐλήφθη Ἀκατάλληλον. Προσπαθήσατε κατὰ καλλίτερον.

— Παρακαλοῦνται οἱ στέλλοντες ἐπιταγὰς νὰ συμπληρωσῶσι καὶ τὰς δύο πλευράς τοῦ ἀποκόμματος πάντοτε καὶ ἀπαραιτήτως, διότι ἄλλως ἐπιβραδύνει ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ζητουμένου.

— Παρακαλοῦνται οἱ ἀλληλογραφοῦντες μετὰ τὴν Ζ. τῶν Π. νὰ ὑπογράψωσιν καθαρὰ τὴν ὑπογραφήν των. Πρέπει

νὰ τὸ ἐννοήσουν ὅτι κανεὶς δὲν ὑποχρεοῦται νὰ μαυτεῖ τὰς τζίφρες των.

— Ι. Χριστ. Θεσσαλονίκη. Τὰ φύλλα σᾶς ἐστάλησαν ὅλα. Ἡ ἀργοπορία εἶναι ἀνεξάρτητος τῆς θελήσεώς μας.

— Διὸ Πέτερς, ἐνταῦθα. Πιστέψατε ὅτι ἐμεῖς ἐνδιαφερόμεθα περισσότερο ἀπὸ σᾶς γιὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς «Ζωῆς» ὅσον ἀφορᾷ τὰ περὶ Μυτιλήνης μόνον μετὰ τὴν ἀκριβῆ ὑπογράψῃν σας ἐπιτρέπεται νὰ γράφεται, καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ νὰ μᾶς τὴν γνωρίσετε διὰ πρώτη σας.

— Γεώργιον Καρ. Χαλκίδα. Φυλλάδιον ἐστάλη. Χρήματα ἐλήφθησαν.

— Γεώργιον Νούσ. Θεσσαλονίκη. Τὰ τεύχη τοῦ προηγούμενου ἔτους σᾶς ἐστάλησαν, ὅσοι ἀριθμοὶ λείπουν ἔχουν ἐξαντληθῆ.

— Γ. Παπαχ. Χαλκίδα. Τὸ ἕτερον πολὺ γνωστόν.

— Ἐλευθ. Κατ. Μυτιλήνη. Σᾶς συγχαίρομεν διὰ τὰ εὐγενῆ σας αἰσθήματα. Ἐγράψαμεν εἰς τὸν Οἶκον τῶν Γυφλῶν καὶ θὰ μᾶς στείλῃ τὸν Κανονισμὸν διὰ νὰ σᾶς πληροφορήσωμεν.

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΣΑΣ

ἐγὼ ἐστενοχωρηθῆκαμε τόσο χθὲς τὸ βράδυ πού ἐμάθαμε τὸ τί ὑπέφερε.

Τῆς γρᾶιᾳς ἡ ἀπορία ηὔξανεν ὀλοὲν καὶ ὁ κόμης πού τὸ ἐννόησε τὴν ἐκτύπησε προσεκτικὰ καὶ τῆς εἶπε μὲ ὀλίγην εἰρωνίαν.

— Βλέπετε ὅτι ἀδίκως εἶχετε κακὴν ἰδέαν περὶ ἐμοῦ, διότι ὁ ἔγγονός μου δὲν συμφωνεῖ διόλου μαζὶ σας. Πᾶμε, Φοντιλρού.

Ἡ ἄμαξα τοὺς παρέλαβε καὶ μετ' ὀλίγα λεπτὰ ἦταν πάλιν εἰς τὸν Πύργον, ὅπου ὁ κόμης παρέδωκε τὸν ἔγγονόν του εἰς τὸν ἀρχιπποκόμον του Γουίλκινς διὰ τὸ πρῶτον μάθημα τῆς ἱππασίας.

Τὸ μικρὸ κατὰμαυρο ἀλογάκι σελλωμένο εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ πάρκου, ἐχρεμέτιζεν ἀνιπόμονα καὶ ὁ μικρὸς ἐνθουσιασμένος τὸ ἐχάϊδευε εἰς τὸ μέτωπον καὶ ἐχαιρέτησε τὸν Γουίλκινς. ὅστις καὶ ἔσπευσε νὰ τὸν βοηθήσῃ ν' ἀνέβῃ. Ἀνέβηκε κι' αὐτὸς εἰς ἓνα ἄλλο κόκκινο ἄλογο καὶ ἀρχίσαν νὰ πηγαίνουν βῆμα ἐνῶ ὁ Γουίλκινς ὡδηγοῦσε τὸν μικρὸν πῶς νὰ κάθεται, πῶς νὰ κρατῇ τὰ χέρια του, τὰ πόδια του καὶ ἐφαίνετο ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὴν ἀντίληψιν τοῦ μαθητοῦ του.

— Δὲν μποροῦμε νὰ πᾶμε πιὸ γρήγορα; ἠρώτησεν ὁ Σάδρης;

— Ἄν θέλετε καὶ δὲν φοβᾶσθε μποροῦμε ν' ἀρχίσωμε τροχ.

— Ναί, ἄς δοκιμάσωμε.

Ὁ Κόμης ἔνευσεν εἰς τὸν Γουίλκινς καὶ ἤρχισε τὸ τροχ.

— Πῶς μὲ κουνεῖ, . . . εἶπεν ὁ μικρὸς μετὰ φωνὴν διακεκομένην, σᾶς . . . κουνεῖ . . . καὶ σᾶς, Γουίλκινς; — Ὅχι, μυλόρδε, ἀπήνησεν αὐτός, καὶ οὔτε σᾶς θὰ σᾶς κουνῇ ὅταν τὸ συνηθίσετε.

Τὸ μικρὸ ἀλογάκι ἐτρόχαζε κανονικώτατα, ἀλλὰ ὁ μικρὸς ἐξακολουθοῦσε νὰ παραπονῆται ὅτι τὸν κουνεῖ καὶ ἦτο κατακόκκινος.

— Μήπως θέλετε νὰ σταματήσωμε; τὸν ἠρώτησεν ὁ Γουίλκινς;

— Ἄ! ὄχι . . . μοῦ ἀρέσει . . . μόνο πού . . . ὁ ἀέρας μοῦ ἐπῆρε . . . τὸ καππέλλο.

— Τὸ ἐσήκωσεν ὁ ἱπποκόμος σας, μὴν ἀνησυχῆτε δι' αὐτό, μυλόρδε.

Ἐτρόχασαν ἀκόμη ὀλίγην ὥραν καὶ τέλος ἐπέστρεψαν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ πάρκου ὅπου τοὺς ἐπερίμεναν ὁ κόμης εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ θάρρος τοῦ ἔγγονοῦ του.

(Ἀκολουθεῖ)